

वर॥ यालागीकळयाविशदुर्धर॥ नृजालीत्याकदंबा॥ ३६॥ सीह
अवलोकोतवृतां॥ श्रोते होपरिसामागीलकथो॥ यमुनातीरीजगसि
तयाचापिता॥ उठविप्रेतांसकळही॥ ३७॥ मरुनात ईछीस्कंदतातमि
त्र॥ हाकाठावायेथुनअमित्र॥ नगउनिकदंबवरिश्रीधरचळेस
चारतेघवां॥ ३८॥ उदयाचकावरिसहस्रकर॥ तेसादिसेक्षीराबवि
जावर॥ किंजेरावतांरुठसहस्र॥ त्रिभुवनेश्वरतैसादिसो॥ ३९॥
तोवैकुंठिचासकुमार॥ रामरुद्रादकिशोर॥ कदंबावरिश्रीधर
दिनोद्वारशोभतसे॥ ४०॥ काळयाप्रदैनअरंभीलेजेव्हां॥ सांवर
शाचिमुतीतेव्हां॥ उर्ध्ववदनेकमळाधवा॥ गोपसर्वविलोकिती॥ ४१॥
परमसुवासपितवसन॥ दुष्टकासीलेस्वकरंकसठा॥ सुरंगपद
वेउन॥ मुकमाळासांवरील्या॥ ४२॥ कठिसुत्रसरसाविले॥ कणी

तच्छिदिदिव्यकुंडलं ॥ आकर्षपरियंतनेत्रोपकं ॥ मुरवविकाशलेख
हार्य ॥ ४३ ॥ सुनिव्वरसेवोतिलेआरवंड ॥ तैसेआजनबहुप्रच
उं ॥ तेवळेवाजउनचंड ॥ हाकफोडीलीतधवां ॥ ४४ ॥ तोवैकुंठि
चावेल्लाळ ॥ सकुंमारतनुतमालनिळं ॥ उडिघातलीताकाळ ॥
गोपसकळपाहाती ॥ ४५ ॥ उडीतारिसंयाचिकाळं ॥ रातधनुशठ
दकउंचगेलं ॥ कळोळतीरातीकाळले ॥ विशानिरचंतधवां ॥ ४६ ॥
परमआहुंतकेलेगोपाळे ॥ संवितिसुनसकळधावले ॥ विमानास
ठपाहांलागले ॥ आहुतकर्तव्यहरिचं ॥ ४७ ॥ म्हाडामिसहीतम
दनदहन ॥ रात्रिसहीतसहस्वनयन ॥ सावित्रीसहीतकमळासन ॥
कोतुकपाहांपातले ॥ ४८ ॥ मित्रकन्याजीवनिजगजीवन ॥

भुजदंडभाफलीको धायमान ॥ परम... दोरा अकोण ॥ धांवें दुर्ज...
 आहितों ॥ ४९ ॥ माहाकपटिं स्पर्षकाळा ॥ रातफणीवाठ विशाळ ॥ धुंधुका
 रासरि स्याज्वाळा ॥ माहाविकराळ उठती ॥ ५० ॥ नेत्रिंदे रवीला जगमोह
 ना ॥ मायाचक्रचालक शुद्ध चैतन ॥ जेमीनकेतन नारिचें देवार्चन ॥ सनका
 दिको ॥ ध्यातिजया ॥ ५१ ॥ सनकादिकांचें हृदय संपुटी ॥ जेकां पडुडे स्तुति
 गोमटि ॥ पद्मोद्भव आर्य भुजे ॥ वाहती मुरुगी जाशा ज्याचि ॥ ५२ ॥
 जैसे जैसे या मुरमर्दना ॥ नबीवंत नरूप यविहृग्या ॥ काळये देखोनी
 वृजभुशया ॥ धावोन डंरवी वर्मस्थळी ॥ ५३ ॥ उंदाकरणी स्तळी स्थळी ॥
 वेढे घालुन मूर्ती आंकळी ॥ सचीदानंदातुं सांवळी ॥ आछादिली कां
 लसर्प ॥ ५४ ॥ जो विद्वज्जनमानस मेराळ ॥ अनंत कल्याण दायक घनरीळ ॥
 जो पुराण पुराण निजभक्त वढेळ ॥ सर्पसकळ आंवळीले ॥ ५५ ॥ राहोने
 कां किळावा सरमणी ॥ केपुंने रमाबधु शाकिळा गगणी ॥ कि ईश्वरास माया

वच्छुनि॥ आपली करणी दावीत॥५६॥ किपुर्विदिनारथासजासी॥ पाक।
त्राषया शत्रु बांधेनागपासी॥ तैसेच काळयाणे जगदंधासि॥ वेठ्या
कुनि आवळीले॥५७॥ फुजंगे वेष्टीला परमपुरुष॥ नहोले नबोले पंढर
पुतंश॥ लीळा आवतारि जगनि दासि॥ लीळा मलां सदावीतसे॥५८॥
जेन्ना देखति श्रीपती॥ गोपगार्हपति पाहति॥ माहा आक्रोशं हांका
देति॥ हृदय पिटिति धवधवा॥ नागनि पाहति निर्जन॥ देवल ल
ना देखती समग्रं॥ यांचे नेत्रि वां॥ शोक आपरजांचितया॥६०॥ ॥५॥
तठस्ता पाहाती नयनि॥ फुजंगे वेष्टीला चक्रपाणी॥ त्यादुःखे करी
धरणी॥ उलो पाहे ते धवधवा॥६१॥ यमुने सीजाला हा व्रतांत॥ गोकुळा
तकाय वर्तली मात॥ दुःखीने परम आदुत॥ जाया वितीलोकांत॥६२॥
चक्र पाहती कडकडान॥ आदुत जाय फंजन॥ उडगणे पावती पतन॥

लोकशोकें विव्हळ ॥ ६३ ॥ ॥ कांपोलागली धनत्री ॥ उगेच ज्या श्रुचातिज
 नाचेनेत्रि ॥ कळाहिन नरनारि ॥ अथ अंत रिराट तरने ॥ ६४ ॥ कमळाप
 तिचिजननी ॥ परम विव्हळ शोकें करुनि ॥ तिडकों लागले स्तन दोन्ही ॥
 आश्रन येनी वाहूती ॥ ६५ ॥ मिकाले गापी गोळी समस्त ॥ नंदही धावेक
 याभीत ॥ यशोदा बाहेर आली धांवत ॥ रोहीनियेतलवलाहे ॥ ६६ ॥
 धरिंच होतां संकर्षण ॥ बाहेर जल जल वावोन ॥ यशोदा ह्मणे जगजीव
 न ॥ कोण्यावना गेलोरे ॥ ६७ ॥ गेलो यां धरदार ॥ वनीजातिलोकस
 मग्र ॥ बालें रांगती जातिसप्त ॥ वामलुंदर पाहावया ॥ ६८ ॥ सोडोनी
 देहेगेहे आशा ॥ पाहों ईछीति परम दुःख ॥ ह्मणती काय जालें हृषी
 केशां ॥ कोण्यावनी पाहोवं ॥ ६९ ॥ तो ध्वज वज्र रेखाचिन्हें ॥ हरिपद
 मुद्रादेखतिचिन्हें ॥ सोवती नेत्रपदे सघन ॥ पुढें गेचरण उमठले ॥ ७० ॥
 जीकडे उमठले गाईचेर पुर ॥ कपथें गेला मुर हर ॥ जैसे वेद

चेकार ॥ स्वस्त्यनी धरि दावी ॥ ७१ ॥ असो नंद ये शो दासक
आलेय मुना तीरा धावोन ॥ तो ये गोप शो के करुण ॥ म्हादुर्ग ये उन प
उताती ॥ ७२ ॥ तों मुजंगें वे छील नमकी ॥ संविदे रवी लोने व कमकी ॥
यकचि हाक ते व्हा जाली ॥ तेव यालिं न वजाये ॥ ७३ ॥ यशोदा ह्येण का
नह्या ॥ आतां तुज कोठें पाहें तां नह्या ॥ बांकां धावें लवला ह्वां ॥ वि
सां विया गोपाळा ॥ ७४ ॥ स्तानि दावत पाहुं ॥ को न्हास पाहुं राजी ॥ ७५ ॥
वनयना ॥ माझ्या पाउ सामने मोह ॥ निज घटना दावी रे ॥ ७६ ॥
धाव धाव गे का न्हाई ॥ सांवेळे सफु नार सांझे आंई ॥ उत्तर डोक से दनका ॥
बांई ॥ कोणे नाई पाहुं तुंते ॥ ७७ ॥ दधी दुग्ध तुं सर्व रवा सी पाही ॥
राज सा तुजन बोले कांही ॥ पाउ सा ये कदा भेट देई ॥ धावो नियां मज
आतां ॥ ७८ ॥ तुज म्या बांधले उर वळे सी ॥ ह्येण उनी सर चया सललसी ॥

५५
आगलागोमास्ते इत्याहोताव्य

कायकायआठनगुण॥ उर्विन्पुनकरिता ॥ वन॥ सकळगोपिबो

कें करुण॥ मस्तकआवनीआपटती॥ ७९॥ एकवक्षस्तळेंपिठिति॥

येकदीर्घस्वरेंहाकादेती॥ नंदचेनेत्रिंआष्टवाहार्ता॥ पडेक्षितीम्ह

छीती॥ ८०॥ हुंबरडाहाणेनाबोपतिगाई॥ आष्टवाहूतिनेत्रि

पाही॥ येनाराहणेआतंसर्वही॥ आणदिउंयेथेंचि॥ ८१॥ सकळस्री

यासमवेतदुष्टमाया॥ चालिनाहामाजीप्रवेशावया॥ तोंबळी

रामआडवाचेंवानियां॥ हणेंगाडीयेकपै॥ ८२॥ त्रिभुवनना

यकवनमाळी॥ यासीपयनाहुकहाकाळी॥ छतंतहीकोपंचळचळी

छाप्रतापदेखानीया॥ ८३॥ बळीभद्राचवचनजोकोषी॥ सकळी

नसेबव्यवारलमनी॥ याचवचनीविश्वासधरुनी॥ तटस्तनयनिपा

दाति॥ ८४॥ असेईकडेकाळीद्रोजीवनी॥ काळयेहरिबांधीलजवळनि

यावरि श्रीहरिप्रतापतरणी॥ कायकरिता जाहला॥ ८५॥ दृढवेढे
घातले भुजंगे॥ शरीरफुगवीलं रमांरंगे॥ काळ्यदेहत उतडीलोकें
वेढेकाढिले तें धवां॥ ८६॥ जरि क्षयाभरि नकाढितां वेढे॥ तरि ठई
ठाई होति रवंडे॥ माहाविरवार प्रचंडे॥ मयवेढेकाढिले॥ ८७॥ हरी
ससोडोनि ते वेढां॥ भुजंगजालावे गळा॥ मडमडागरळज्वाळा
मुरवावाढे सांडीतसे॥ ८८॥ मडमडजेने जैसे तसे॥ तैसे नेत्रदृष्टाचे
आरत॥ नाशांदारे उच्छास्व सांडीत॥ प्रळयाग्नीच्या शरीरवा
जैस्या॥ ८९॥ जीव्हासुळ सुकीतु धडा॥ शतफणीयाकराळ प्रचंडा
पर्वतशृंगे जैस्या दाढा॥ दंततीक्ष्णतयचें॥ ९०॥ परमभ्यासुरआध
रप्रांत॥ ते जीव्हेने क्षणक्षणाचाठित॥ करकराक्रोधें दंततरवात॥
हरिसलक्षुनसक्रोधें॥ ९१॥ क्रोधें थरथराजागकांपत॥ नेत्रगरगरा
पोवडीत॥ पुढतीडों शकरावयाजपत॥ मगरमानाथकायकरि॥ ९२॥
सांवराचाचि मुर्ति होय॥ पुरातन॥ मयाय॥ अपचाले

लवलाहे ॥ पुठती धरीला भुजंग ॥ ९३ ॥ आधी गरगरा को वडुनि ॥ बळे
 साफ कीय मुना जीवनी ॥ निर्भय निशंक चक्र पाणी ॥ विदपुराणी बंध
 जो ॥ ९४ ॥ जो उरगाचा काळ पुणी ॥ यावरी बैसोन करि गमना ॥ तोही ॥
 पुतना प्राण हरण ॥ जन्म मरणा त्या नाही ॥ ९५ ॥ क्षण क्षण आफळुन
 सर्पी ॥ हरला समुळ बळ प्रताप ॥ गला लाडु जनाचा दर्प ॥ जाले भ्रमि त
 जागये ॥ ९६ ॥ सवें चरि रिपय हरि भगवंत ॥ पुछ घरि लें वाम हस्त
 तांडव नृत्य श्री जगन्नेथ ॥ आरंभिले नयवां ॥ ९७ ॥ निज पद द्यातें करुणी ॥
 शत फणीयां लव विमोक्ष दानी ॥ साताळ सांवरुणी ॥ नृत्य करि भगवंत
 ॥ ९८ ॥ तो क्षीराबधी शाई वैकुंठ विहारि ॥ तोच पळ नृत्य करि काळया फ
 णी वरि ॥ फुगाल वविये मुना निरी ॥ स्वास ठहरि न समाये ॥ ९९ ॥ चुकउन
 पळो पाहे भुग ॥ पारि न सोडी चमत्कभव भंग ॥ जे कां फणा वरिका ठियंग ॥ राचा
 हाणो निडुड वित ॥ १०० ॥ जे सवें तिरासां भगवन ॥ जे कां पुण ब्रं हसनातन
 तो काळ्य शरि ॥ नृत्य करुण ॥ पाहातां भक्त सुरवी हो ति ॥ १०१ ॥ ८९८९

नृत्यकरिभगवंत॥ गोकु चिजनतठस्तपाहृत॥ विमान
त॥ नहालतनेत्रपाति॥ २॥ देवटाळमंडागवाजविति॥ उपांगविनेशग
रिति॥ एककरटाळीयावाजवीति॥ नृत्यगतीपाहोनीयां॥ ३॥ मदनमने
हरवेधकमृति॥ आनंतकल्यानदायकआगाधकिति॥ पाहावयाआ
ष्टनायकां धावती॥ विस्मृतहोतीकिंचर॥ ४॥ नृत्यकरितांभगवंत॥ वां
किनेपुरेरुगशुणीत॥ सुरंगपीतांबररत्नत॥ कठिमेखळाश्चकेवरि
॥ ५॥ हस्तसंकेतदावीवनमाळी॥ मुहीकाश्चकतीदशांगुळी॥ दिव्य
पदकवद्वस्तळी॥ मुक्तमाळाडिकुंदती॥ ६॥ मंदस्मीतसुहास्यवदन
आकर्णविराजतिराजीववय॥ कणकिंडलेदेदिप्यमान॥ निडळीके
शरश्चकतसे॥ ७॥ रत्नजडीतसुरंगमाथां॥ जैसीमुतीनृत्यकरितां॥
नानागतीनचनचतां॥ चक्राकरदीप्ततसे॥ ८॥ दिव्यसुमानाचेसंपा
र॥ वर्षतातिस्फळनिर्जर॥ दिखोनीमुतीमनोहर॥ देवांगनावेधलीया
॥ ९॥ तनमनधनेसीआर्षीमान॥ सांडावयावहुनवावांळुन॥

अनंत जन्मीचे तपांचरया ॥ तरिच जगजीवन प्राप्त होय ॥ १० ॥ आसो नृत्य क
 रि त्रिभुवनपती ॥ राळं म्हांग देव वाजविति ॥ काळ्याचे प्रायारिचां पाहूती ॥
 सकळ शक्ति आकरालिया ॥ ११ ॥ मुरवी श्रोणीत वाहत ॥ उरग पडला मुर्छांग
 त ॥ विराळी आहं दृढी समस्त ॥ गर्व हात जाला ॥ १२ ॥ रचा स्व उरवा ससा डावया ॥
 जो शरीर जाये उचलावया ॥ हरि ओठांचे नेर गडो नियां ॥ पुन्हा हालविना जे सें
 करि ॥ १३ ॥ मुजंग आठवी श्रीजंगनी वासा ॥ धावं धावं पुराण पुरा ॥ जग पा
 ळकार माविला रा ॥ सोडी मज येत नि ॥ १४ ॥ करितां ज्याचे स्मरणा ॥ तोच
 शरीर नाचतो समजेना ॥ त्रीभुवन नचा सोसवेना ॥ प्राय सोडुं पाहातु सें
 ॥ १५ ॥ अनंत ब्रह्माडे ज्याच्या पोटी ॥ तामस कि नाचें जग जे दि ॥ आसो का
 ळ्या होवोनी कधी मुर्छांगित पडियला ॥ १६ ॥ मग त्या मुजंगाच्या नितबीणी ॥
 करि रत्नादि पउज के नि ॥ शरयायती तेच क्षणी ॥ भक्त वल्लभा हरिते ॥ १७ ॥
 देव करितां ती स्तुति ॥ शीव विरंची आदि गाति ज्याते ॥ हे कळले नाग क
 न्याते ॥ कि जग दा ॥ १८ ॥ काळ्या जाला भ्रमे मुर्छति ॥ जव

विआसतंनेणम ॥ लुरविमानास्तुतोकरित ॥ तेहींश्रवणीपडेना
॥ १९ ॥ शरणाआल्याआपुलीयास्त्रीया ॥ हेहीनसमजेकाळया ॥ केवळमुठ
दशापावोनीया ॥ जगप्रतिस्नेनेपोचि ॥ २० ॥ जैसेजवळीदिव्यस्तुआसा
नि ॥ आधासाकदानदिसेनयानि ॥ किपिशान्यासनसमजेमनी ॥ आपण
कोणआहेतें ॥ २१ ॥ किमुसुसीडोहीकुडाला ॥ याससहस्रक्षप्रसन्नहेउ
आला ॥ परिनकळेजैसेयाला ॥ तैसेंजालेंकाळयातें ॥ २२ ॥ जैसेदेरवानि
शारंगपणी ॥ शरणायतीजुजंगकामिनि ॥ गेल्यादेहगेहविसैरानि ॥ पती
फयेविव्हळ ॥ २३ ॥ नसावरीतीकबरकरी ॥ गळानपडतीआळंकार ॥ ठळ
लेवक्षस्तळीचेपदर ॥ विव्हळशरीआहेलें ॥ २४ ॥ यकिचिलेंकुरेकरिति
स्तनपणा ॥ तेयुवतीदावीतिजगन्माहना ॥ किलेंकुरेदेरवायाप्रज
भुशया ॥ छपायेईलहणउनी ॥ २५ ॥ येकेपसरयाआंचळ ॥ चुडेदान
मागतीतमाळनिका ॥ आश्टवातीयेकिंच्याडोळा ॥ करुणागोपाळादवि
ति ॥ २६ ॥ यकिउफ्याअकल्यावधांजुळी ॥ येकिदळलागतिचरणकमळी

ये किकाकुळ तिकरिती श्रीहरिं ॥ देवन माळी पती दान ॥ २७ ॥ श्रीधर पद
कमलावरि ॥ उरंगतनया जाल्या व्रमरि ॥ तेथे चाणम करंदु अतारि ॥ ठसा
विति श्रीतिने ॥ २८ ॥ येक करिया तिस्तचना ॥ ब्रह्मानंदा जगजीवना ॥
दिनवच्छळ पितवसना ॥ शकटमर्दना श्रीहरि ॥ २९ ॥ सीधुजापतीज
गन्नीवासा ॥ योगीमानस राजहंसा ॥ घोर अविद्यावनहुतांशा ॥
परमपुरुषा विलासीया ॥ ३० ॥ गोपीमानस चकारचंद्र ॥ सच्चिदानंद
अनंतभद्रा ॥ समीर धीरा प्रतापशाला ॥ मनमथजनकाजगद्गुरा ॥ ३१ ॥
बाळककरि बहुंत आन्याये ॥ सरिताकारि निजमाये ॥ माहादुर्ज
न हाआहिनिदये ॥ तवांपद रजं उद्धरिला ॥ ३२ ॥ जेदुसरियाचा करं
ईच्छीतिघात ॥ ह्यासशाशाणकरि सीतुं जगन्नाथ ॥ परिघेणेतपपुवि
बहुंत ॥ कितिकेले न केले ॥ ३३ ॥ बहुंत केले पुरश्चरण ॥ किंसाधीले
पंचाग्नीसाधन ॥ किकेले सद्गुरुभजन ॥ साधुसेवन श्रीतिने ॥ ३४ ॥

किं ब्रह्मं चर्य आचरला ॥ किं वन ब्रह्मस्त धर्म राहीला ॥ किं चतुर्थ अ
म आवळें विला ॥ तरि चपवला पद तुझे ॥ ३५ ॥ तुझे आंगीचि चिक्क
ळा ॥ तेच चरणी राहीली कमळ ॥ तीपरी सभाग्ये आगळा ॥ काळ
या आहां वाटतसे ॥ ३६ ॥ येऊं ठा अन्याय करुण क्षमा ॥ वज्र चुड
दान देई आहां ॥ हा मुठ परम दुष्टां ॥ तुझा माही मानेणे चि ॥ ३७ ॥
आनंत ब्रह्म उपावका ॥ देवसुखं न जी जग रक्षका ॥ यव्हडा अन्या
येक मळानायका ॥ चाली पाठवत आला चि ॥ ३८ ॥ करुणें तुज मारि ॥ ११०
लीलात ॥ पंरि तुज गदामा पुणें ॥ ते सच याचे अन्याय समस्त ॥
क्षमा करि गोविदा ॥ ३९ ॥ ऐसें उरग कन्या विनविति ॥ आही शीरी
नाचे जंगल ति ॥ तों काळ याचे प्राणरीघों पाहति ॥ नेत्रि हीचं द्रीला
गली असें ॥ ४० ॥ देखोणीया आती समया ॥ करुणा भाकिती भागीद्र
तनया ॥ करुणा लया यादवराया ॥ प्राण जाती कियांचे ॥ ४१ ॥

पुष्पलवपसरिति ॥ करिती नानाकाकुळति ॥ दिनवने सुरवविलोकी
 दिनबंधुंचेते धवां ॥ ४२ ॥ आहा श्रीदृष्ट्या आसयारामां ॥ घेतदशाआ
 भुजंगोतमां ॥ आमुचिनीराशास्वेतमां ॥ जालीआतांयेथोनी ॥ ४३ ॥ आ
 नेकाणेआनाथेंदिनदेख ॥ पतीआणाचीमागतांभीक ॥ तुंउदारजगपा
 का ॥ कांदरपणातां धरियली ॥ ४४ ॥ घवासआठळपदेदिधले ॥ राकारी
 जनकानुंजास्छापिले ॥ आतांहरपणनिदसांकेले ॥ ब्रिदआपुलेसाका
 की ॥ ४५ ॥ जैसीजैकोणकासया ॥ हरपणजालीब्रजपुराया ॥ पुरेकरणका
 यामर्दना ॥ कतवचनापाळिले ॥ ४६ ॥ सपुढगितजाला ॥ तैसचपाये
 परतांलोठीला ॥ जयजयकारितेवेळां ॥ नागकन्यावांवाळति ॥ ४७ ॥ तोका
 व्याआसंतदृशीण ॥ हाकुचउघडुनपाहेनयन ॥ तोंदेवविमानीकरिती
 स्तवन ॥ तैश्रवणीजैकेभुजंगम ॥ ४८ ॥ वैकुंठनाथहापरमासां ॥ तेव्हाकच
 भुजंगोतम ॥ स्ताववयावैकुंधामा ॥ ताकाळजालानरूप ॥ ४९ ॥

जैसा ब्येथा पुत बाळ कं जाण ॥ वदे मंजुळु वुं ह वुं वचन ॥ तैसे वुं जंग
हारि पद धरुन ॥ करि स्तवने ते धवां ॥ ६० ॥ जय जय यादव कुळीका ॥ नंद
कुमरा ब्रज पाळका ॥ त्रैलोक्य चित चाळका ॥ शरणा गतां रक्षीतुं ॥ ६१ ॥
ब्राह्म्यांचे जैसे संस्कार ॥ चराचर जीवना ना विकार ॥ ते ते न सुटती निर्धा
र ॥ जाती स्वभावं करुणीया ॥ ६२ ॥ तुंवां सकळ जाती निर्मुनी ॥ आह्वा
स धौत लें सर्प योनि ॥ माहातामस प्राणतुंगी ॥ सदा मणी देवा वोढें ॥ ६३ ॥
दृष्टीले बहंत काम क्रोधें ॥ नाग विलें मळें दंभ दे ॥ यालागी तुझी चर ॥ ६४ ॥
गार विदे ॥ अमे करुणी न वोळखे ॥ ६५ ॥ लगली प्रपंचाची गोडी ॥ पा
टोकीली अज्ञान वेडी ॥ फिरे फीरतां जाली वेडी ॥ नमजां आवडी कदा
रते ॥ ६६ ॥ हरि ह्ये काळयास्त ॥ बहंत न बोले वेळ जाली ॥ तुं परिवारे
येच वेळा ॥ जाय सवारा सागरा प्रती ॥ ६७ ॥ उर गरी पुष्पे पाही ॥
पासीय मुना डोही ॥ तुज आतां तो न करिका ही ॥ सुरवीरा ही येथुं

॥५४॥ मास्थ्यापदमुद्रातुझेनीरी ॥ यालागारयनरुतुननमा ॥
वरदेहासागरि ॥ सुखिराहेकाळया ॥५८॥ तुंजम्यांकेलेंशाशाण ॥ हरिली
कागातीजेआनुहीन ॥ त्यासतुंहीनडंरवावेंपुर्ण ॥ पळवेउठानेदेरवतं ॥५९॥
हेकाळयामर्दनकथांजाण ॥ त्रीकळपेठेंपुण्यवंत ॥ त्याचेदृष्टीनेचखरित
माहाविषउतरेहो ॥६०॥ काळयामर्दनपुस्तक ॥ जेग्रहीसंग्रहीतीभावीक ॥
तेंग्रहसेपुनतकाळीक ॥ सर्पजातीतेशुनीया ॥६१॥ जेणेजेकीलेकाळ
यामर्दन ॥ त्यासकाळहीकननरीवंत ॥ मांकेचेत्यासर्पविघ्न ॥ त्या
सयेवोनबाधीना ॥६२॥ जेसर्पचाहमनीपुर्ण ॥ त्याचामस्तकहोईले
शतचुर्ण ॥ आसोकळयआशांवदुन ॥ पुर्णपुजनहरिचें ॥६३॥ पुर्णशोडशो
पचारिपुजा ॥ प्रदक्षणाकरिगरुडध्वजा ॥ ह्येलेक्षीमीविलासामाहा
बाजा ॥ दगपावंहुआसोदें ॥६४॥ जैसेबोलेनीसहपरिवारें ॥ विस्वार
सागरागेलाहरे ॥ यमुनाजंमृतमयजलेनीरे ॥ वाहोंलागेलेंततक्षणी

जैसापरिसरगठतांपुर्ण॥ लोहोहोयताकाळसुवर्ण॥ किमीत्रकुळभुश
णपदरजेंकरणी॥ विरंचितनयाउधरीली॥ ६४॥ याचपरिदिनानाथें
छद्मकेलेंयमुनाडेहाते॥ मुरलीवाजवीलीस्वहस्ते॥ जेलतिराआला
जद्गर॥ ६५॥ ह्मणतीआलावनमाळी॥ पुणब्रिह्मानंदजालातेवेळी॥ दुंदुभी
गजीतिनीराळी॥ सुमनेभुतकीवर्षति॥ ६६॥ समिपदेखोनिआनंता
सद्गदीतजालीमाता॥ धावोनभेटलीजगन्नाथा॥ दृष्टांतआतांकायदेउं॥ ६७॥
चतुर्दशवत्तशेंवनीक्रमुन॥ आयुध्येतीजालारघुनंदन॥ कौशल्याभेटली
धावोन॥ तैसाचदृष्टाआळंगीला॥ ६८॥ माहोनीयांदरद्वारवदना॥ स्त
नीदरदरणीफुटलापान्हां॥ आडेवंधेवानीजगन्मोहना॥ घेमेंमायान
सोडी॥ ६९॥ नेत्रीच्यासुठल्याआश्रधांरा॥ तेणेआसीशेकजालांशामसुं
दरा॥ ह्मणमाश्यासांवळीयाश्रीधरा॥ कैसावांचुनआलासि॥ ७०॥ जैसेद
पणाचेठवेनेचुकलें॥ तेबहुतांदिवसांसांपडलें॥ किजाहजबुडतांकडेलागले॥

तैसे जाले मायेसी ॥ ७१ ॥ किचोरी मारितां आरण्यात ॥ यकायकी धांव
 धांवत ॥ त्याच्या सुरवासने से अंत ॥ तैसे जाले मायेसी ॥ ७२ ॥ कि प्राणी
 तां यकायकी ॥ सुधार सधावला सुरवी ॥ तो प्राणी जैसा होय सुरवी ॥ तैसे
 ले मायेसी ॥ ७३ ॥ कि वोनव्या माजी जळतां ॥ घनवर रेषे का आवचितां ॥
 तैसे देखतां श्री दक्खन था ॥ जाले मातां सुरवीते ॥ ७४ ॥ मातेच्या चरणा
 वरि ॥ नमन करि मधु कैटभा ॥ तैसे नंद येवोनि झड करि ॥ हृदई धरि श्री
 रंगा ॥ ७५ ॥ नंद हृदई जसे भविता ॥ कि त्रिभुव निमिच भाग्यवंत ॥ नंद
 आनंदे नाचत ॥ सुरवगगनांत नसमाय ॥ ७६ ॥ कि राकिने भेदिला सुमि
 चा सुत ॥ औशधी घेउनी आला हनुमंत ॥ अनुज उठतां आनंदे रघुनाथ ॥
 नंद आनंदे त्या परि ॥ ७७ ॥ कि साधु न संजीवनी ॥ गुरु सुत आला पर
 तानि ॥ सहस्रक्षपेठे धावोनी ॥ नंदामनि ते विचोठे ॥ ७८ ॥ आसो ह
 रिने न मीले नंदोते ॥ तो बळी राम धावें पेशवयाते ॥ हा सो आले संकष

हारिमुखातेपाहुनि॥७९॥ कासंकर्षणहारिणी॥ कायेआथ
ला॥ किम्याशोकनाहीकेला॥ प्रतापआहुतंजाणोनि॥८०॥ द्रुतांती
संशयाकती॥ मगकांशोककरावावथा॥ आदिआतिमध्येपाहातां
तुजपरतांकोणआसें॥८१॥ देरवोनीयांत्रिभुवननायक॥ प्रेमंसहीतजाल्य
गोपीका॥ आगीतटतहिल्याकंबुक्या॥ हरिपोठिनसमाये॥८२॥
तेदंडकरिरतुजडीत॥ मनगट्यापासीद्वारत॥ गोपीयठनचरणाला
गत॥ ब्रह्मानंदंकरणीयां॥८३॥ सकळगोळीयांलाहानथोर॥ भेट
लापराहरसोयरा॥ जोदुर्लभसकळपुरावरा॥ सुलभजालागोकु
ळीतां॥८४॥ आसोआस्तामौनगलागक्षस्ती॥ तेथचलोकीकेळ
वस्ती॥ सकळनिद्राविनिद्राणविनीमग्नहोती॥ चिंताचिंति
सचि॥८५॥ आस्ताचलाजातावसरमणी॥ द्विजबैसतिस्तळार
ळियेजनि॥ मिलींदवारिजकोशीप्रवेशणी॥ आमादातेंसेवित॥

॥४॥ तरुणजेजेविशयपरा ॥ त्याहृदई संचरेपंचशर ॥ रात्रजालीहोणव
 र ॥ स्वापदेंदुर्धरबाहती ॥ ८७ ॥ परमहाठलीघोररजनि ॥ दीजांच्या
 ठतीनाना ध्वनी ॥ सीसेवाघुळामिठिचांलुनि वृक्षजाहाळीयाळ
 ति ॥ ८८ ॥ वनदैवतेगंधर्वक्षणी ॥ गांदळचाळीतिमाहावनी ॥ आपस
 राज्याज्वलरुपदाठनि ॥ तेचक्षणीगुप्तहोति ॥ ८९ ॥ नानावल्लीचे
 अंबाळ ॥ दिसतिआवचितेकळी ॥ दैतगणामिळालेसकळ ॥ प्या
 सुरकेवळदिसति ॥ ९० ॥ निकारकरितिभुतंघेत ॥ छळातीआमंग
 ळ आपवित्रातें ॥ दिवाभीताचेघुघुवाठतथें ॥ पिगळेथोरकिलवि
 लीती ॥ ९१ ॥ आलुकासुंकतिक्षयाक्षणी ॥ टिटवेशब्दकरितिगग
 नि ॥ करुणास्वरकरणी ॥ चक्रवाक्याबाहति ॥ ९२ ॥ चंद्रकुमोदि
 निविकाशति ॥ क्रमरतेथेंपाहोयेति ॥ उरगबाहरीनीचती ॥ सैरादि
 हंकडे ॥ ९३ ॥

निवनेचारायां निघती ॥ द्वागद्वागप्रभादाविति ॥ सभाग
 विती ॥ यउं ह्मणति गृहातुं स्या ॥ ९४ ॥ तवं तो वसंतरतुं उच्छाकाळ ॥ व
 वाळुन गेली सकळ ॥ पुर्विचकाळ याचा मुरवानळ ॥ जाळीत होतां व
 नाते ॥ ९५ ॥ तो आद्धुत वात सुटला ॥ आग्न गौळीया वरि परतला ॥ स्पे
 वतां वेढा पडिला ॥ आंत श्याकिली पर्वत ॥ ९६ ॥ आकाश कवळीले ज्वळ
 ह्मं साठे उठती वेणुनाळे ॥ पळती पक्षीय चेषाळे ॥ आहो निमाजी
 पडती पै ॥ ९७ ॥ यकायकी निरुत्तर गौळी ॥ आडडत उठले ते वेळी ॥
 तो आकाश श्याकले आग्न कले ॥ ठावना ही पळावया ॥ ९८ ॥ जाग्या
 जाल्या गौळनि ॥ हडबाडो निरुत्तर दराणी ॥ ह्मणं कोठें लपुं चक्रपाणी ॥
 देई मेदी नि ठाव आतां ॥ ९९ ॥ गौळी गौळनि करिति चितां ॥ आमुचें प्राण
 जावोत आतां ॥ परिकेसे करोवें असतां ॥ वांचे लकैसानेण वें ॥ २०
 गौळिकरिति थोर धावा ॥ धांवे वेळुं पतिकमळा धवा ॥ विश्व व्यापका
 शवा ॥ द्वागद्वाग आमुचा वाचवि ॥ १ ॥ दिन वरुने हा काफोडीती ॥ ज्वाळ

द्वागद्वाग
 नाथा

12/4

आळ्याआळ्याहणती॥ यकापा... दुधरगतिवोडव
मायणेहरि धरिलाहृदई॥ ह्मणेछरळावाचवायसमई॥ पळावया
वनाही॥ धावेलवलाहीभगवंतां॥ ३॥ देखोनितयाचीकारुणा॥ ह्मणउ
पजलीकमळनयना॥ सोंगेआवयाव्रजजना॥ झाकांनयनासमस्त॥ ४॥
हरिक्चनिविश्वासधरनि॥ नेत्रसांकेलेंसमस्तजनि॥ ब्रह्माडनायका
यप्रचिकरणी॥ शीवविरंचिसिक्केना॥ ५॥ आसंभाव्यपसरिलेंवदनं॥ जे
विराटस्वरूपीभगवान॥ दादशगलेमाहोआग्र॥ नलागतांक्षणागी
ळियला॥ ६॥ मारुतीजालासकशाच्या॥ सशस्त्रानकळेंआंतज्या
चा॥ हरिसकळांसिवदेवाचा॥ नेत्रउघडासर्पिणी॥ ७॥ सकळीउघ
डिलेंनयन॥ आनुमात्रकोटंनदिसेंआग्र॥ गौ... रतीहरिसयेउन
ह्मणतीमांहीमांनकळेंतुझी॥ ८॥ तोंसवेचीजाली...
सण... वात॥ दानवरुनेतरराण...

पुनः सुरवधुतले ॥ आ ॥
रपले ॥ ज्ञानेनीरसीले आज्ञानजावे ॥
क्रमरकमळातुं नमुकजाले ॥ तस्करवांई वांई ॥
लेश्वरपणे ॥ ११ ॥ निजगृहासयेवानीजार ॥ डिलाडंकीकआ
चार ॥ जोस्मशाणीजपकरणार ॥ कुटीळनरपळतीती ॥ १२ ॥
द्वकुठकागवाहाती ॥ चिमन्यावांई वांई गुजगुजीति ॥ आग्नीहो
विस्नानेकरिति ॥ होमघावकरीगं ॥ १३ ॥ कापडीतीर्थपथेजाती
ककवातः स्मरणेगर्जाति ॥ ते वांई विसृतेचीतीती ॥ शैव ध्याति
शीवाते ॥ १४ ॥ हातिघेजनीआघाजळ ॥ सौरपहातिसुयमंडळ ॥
गणापत्यपरंमसुरीळ ॥ गयापतीते चित्तीती ॥ १५ ॥ शक्तिचितीती
शक्तिते ॥ गुरुभक्तआठवितिगुरुचरणोते ॥ विध्यार्थिकचिते ॥
पठतीवेदविध्या ॥ १६ ॥

गहीगहीच्या ललनाउटती ॥ आंगप्रक्षाळुनकुंकुमेरेरवीति ॥ सडासा
 मारर्जनकरुनिनिश्चीति ॥ मगघालीतिरंगमाळा ॥ १७ ॥ कसयीय
 गोंदोहन ॥ वेगेंआरंभीतीगुसबन ॥ जैसोउदयपावलासहस्रक्रिया
 गेळीतेथुनीनिघाले ॥ १८ ॥ वेउनियांतमाळनिळा ॥ समस्तचालीले
 गोकुळां ॥ वाघ्यांचागजरतवेळां ॥ आतीजालासघषापे ॥ १९ ॥
 मोहरीपावेभटांग ॥ डफडीसनाडिपांग ॥ मिरवतजातसेश्रीरंग
 नदयेशोदेसहित ॥ २० ॥ दमस्तवरिपळुवछेत्रें ॥ गौळिधरितीआ
 त्यादरे ॥ चंद्रप्रभेजैसीचामरें ॥ यकावरियेकठाळीति ॥ २१ ॥
 सावसंशाचिमुतहिले ॥ केलीजांभदुतत्रिभुयीकीर्ती ॥ कणीकुडेलें
 पळती ॥ नयनीविकाशतीआकर्षी ॥ २२ ॥ कपाळीत्रिपुंडरेरवीला
 चरिणीचंदनचर्चिला ॥ चिमणीमुरलीसांवला ॥ वाजवितजातसे ॥ २३ ॥

चमणोपाळ मिळोनी॥ हुंमली घाली तिच्छ देकरणी॥ यक
मोच्यायेती गौळनि॥ आरया घेउ नि हरितें॥ २४॥ येशोदाकरि
निबंलोन॥ हरिचेतलाकडे उचलोन॥ गुरुहं प्रवेशे शेरानारायण
धन्य दैवनंदाचें॥ २२५॥ हरिचे आवतार सर्व उतम॥ परि हे आवता
रिचे कां कर्म॥ आति आद्भुत यरम॥ जेन वधा विशेषातें॥ २२६॥ दिव
स दिवसां आती प्रीति॥ आद्भुत लीला कथां दुत किति॥ सीन व्याव्यासा
दिकाच्या मती॥ तेथें मीं कीर्ती काटे पाहो॥ २२७॥ थोर पवाडा दावीला
केवळ काळ्यां मदिला॥ दादरा गावसारंगीळीला॥ वाचुनि चांस
कळांसी॥ २२८॥ कळयुगी भवन दिस पुर॥ आयंत दाटला दुंधरि॥ हरि
विजय ग्रंथ थोर॥ नौका तेथें तारा वयां॥ २२९॥ आवी कहो धावां लै करि॥
सह्यार बैसायाना वेवनि॥ प्रेमाचा ध्वज नि धारी॥ आती सतेज फडकत
ये॥ २३०॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com